

Споразум о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране (ССП), је међународни уговор, потписан 29. априла 2008. године, који представља правни основ за сарадњу двеју страна. Његовим ступањем на снагу 1. септембра 2013. године престала је примена Прелазног трговинског споразума о трговини и трговинским питањима.

У циљу ефикасног и делотворног спровођења ССП, сагласно одредбама овог споразума, формирана су нова заједничка тела Републике Србије и ЕУ и то:

- Савет за стабилизацију и придруживање, који надзире примену и спровођење ССП-а и разматра сва важна питања која проистичу из њега. Први састанак Савета одржан је 21. октобра 2013. године у Луксембургу, а други 17. децембра у Бриселу;
- Одбор за стабилизацију и придруживање је тело које помаже Савету у обављању његових дужности. На првој седници Одбора, 4. марта 2014. године у Београду, усвојена је Одлука о формирању седам пододбора и једне посебне групе за реформу јавне управе, који су задужени за праћење примене ССП на нивоу стручњака у посебним областима. Друга седница Одбора одржана је 26. фебруара 2015. године у Београду;
- Парламентарни одбор за стабилизацију и придруживање представља форум за размену мишљења између посланика Европског парламента и посланика Народне скупштине Републике Србије. Конститутивни састанак Парламентарног одбора одржан је у Београду, 15. новембра 2013. године; друго заседање реализовано је 26. и 27. новембра 2014. године у Стразбуру, а треће 19. и 20. марта 2015. године у Београду.

ССП је кључни инструмент којим се отварају свеобухватне припреме за чланство Србије у ЕУ, и биће на снази до момента приступања Србије ЕУ. Његова примена је предуслов за позитивну оцену спремности Србије у преговорима са ЕУ.

Две најважније обавезе које је Србија преузела овим споразумом су успостављање зоне слободне трговине и усклађивање законодавства са правом ЕУ.

Обавеза Србије се састоји у постепеном укидању царина на увоз робе пореклом из ЕУ у прелазном периоду. Са друге стране, Европска унија овим уговором потврђује слободан приступ роби из Србије тржишту ЕУ. Темпо либерализације и степен заштите зависи од степена осетљивости производа за индустрију Србије. Дефинисане су три групе индустријских производа, према осетљивости, за које ће либерализација бити остварена након периода од две, пет, односно шест година. За производе који се не налазе на овим листама, царине се укидају моментом ступања на снагу ССП. Обезбеђено је да кључни сектори домаће индустрије (попут индустрије аутомобила, играчака, обуће, керамике...) остану на високом степену заштите у току прелазног периода од пет, односно шест година.

Споразумом о стабилизацији и придруживању предвиђена је и обавеза Републике Србије да у договореним роковима усклади домаће законодавство са прописима који спадају у правне тековине Европских заједница. С обзиром на обим правних тековина ЕЗ, одређена су приоритетна подручја која имају директан утицај на стварање зоне слободне трговине између ЕУ и Србије: заштита конкуренције и контрола доделе државних помоћи

(субвенција), право интелектуалне својине, јавне набавке, стандардизација и заштита потрошача.

Текст Споразума о стабилизацији и придруживању, са анексима и протоколима, можете преузети [овде](#) .